

rensning af spildevand og luft har medført problemer ved deponeringen af restprodukter, hvorved et forureningsproblem afløses af et andet.

Målsætningen i nr. 5 om at fremme genanvendelse og begrænse problemer i forbindelse med affaldsbortskaffelse (herunder også de problemer, som selve mængden af affald betyder) bygger også på kredsløbsperspektivet og har således tæt sammenhæng med målsætningen om at fremme renere teknologi. Bestemmelsen er dels en videreførelse af formålsbestemmelsen i den hidtidige lov om genanvendelse og begrænsning af affald, dels en markering af, at en effektiv beskyttelse af miljøet mod forurening fra affald er et vigtigt sigte med den nye lov. Det har gennem de senere år vist sig, at den hidtidige miljøbeskyttelseslov ikke i alle tilfælde har indeholdt egnede instrumenter til dette formål. Denne problemstilling er nærmere behandlet i det af Miljøstyrelsen nedsatte affaldsudvalgs betænkning fra 1988 om den fremtidige regulering af affaldsbortskaffelsen.

Den hidtil gældende miljøbeskyttelseslov har i opregningen af de forskellige formål med loven i § 1, stk. 1, nr. 4, nævnt det som et selvstændigt formål at tilvejebringe det nødvendige administrative grundlag for planlægningen og indsatsen mod forurening. At loven skal tilvejebringe dette administrative grundlag følger imidlertid af forholdets natur og anses derfor for overflødig at nævne i dette lovforslag.

Til § 2

Bestemmelsen beskriver ligesom den nuværende lovs § 2, hvilket »forureningssubjekt« og dertil hørende »beskyttelsesobjekt«, der er omfattet af loven.

Beskyttelsesobjektet er omtalt i stk. 1, nr. 1, som luft, vand, jord og undergrund, hvilket trods ændret formulering er i overensstemmelse med den hidtidige lovgivning. Som omtalt ovenfor under § 1 har undergrunden også været betragtet som en del af beskyttelsesobjektet på trods af, at det ikke har været direkte nævnt. »Vand« anvendes her som en samlebetegnelse for hav, søer, vandløb og grundvand samt vand, der i øvrigt skal anvendes til vandforsyning, ligegyldigt hvor det befinder sig.

Med hensyn til forureningsbegrebet er »udsendelse af stoffer« stadig et centralt element. Som noget nyt er det imidlertid i stk. 1, nr. 1, fastslået, at også udsendelse af mikroorganismer, der kan være til skade for miljø og sundhed, er omfattet af loven.

Baggrunden er, at anvendelsen af nye bioteknologiske metoder i industri og landbrug i de seneste år har været i rivende udvikling, hvilket medfører en forøget udledning af mikroorganismer udviklet til industrielle formål, der afhængig af type eventuelt vil have potentiale til at etablere sig i økologiske nicher.

Derved er der blevet skabt et behov for regulering af udledningerne fra virksomhederne til miljøet, som rækker ud over de rent hygiejniske hensyn.

I stk. 1, nr. 1, er det endvidere tilføjet, at ikke blot udsendelse af stoffer, men også frembringelse af affald er en del af forureningsbegrebet.

I den hidtidige miljøbeskyttelseslov er der som hovedregel ikke hjemmel til anvendelsesregulering af varer og produkter. I stk. 1, nr. 3, foreslås det at lade produkter og varer, som i forbindelse med fremstilling, opbevaring, anvendelse, transport eller bortskaffelse kan medføre forurening, være omfattet af loven. Denne nyskabelse må anses for at være en vigtig forudsætning for at opfylde det under § 1 nævnte kredsløbsperspektiv, herunder fremme renere teknologi. Miljøbeskyttelsesloven vil hermed få et virkemiddel, der svarer til det, der findes i den nyligt reviderede Lov om kemiske stoffer og produkter. Selvom lovforslaget med den foreslåede ordlyd utvivlsomt også vil indeholde hjemmel til at regulere kemiske stoffer og produkter samt varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer og produkter, vil reguleringen af fremstilling, salg og import af sådanne varer fortsat ske med hjemmel i lov om kemiske stoffer og produkter, mens andre produkter og varer vil blive reguleret i medfør af denne lov.

Transportmidler og andre mobile anlæg foreslås i stk. 1, nr. 4, medtaget i opregningen af, hvad loven omfatter ud fra samme begrundelse som i foregående afsnit, og fordi sådanne anlæg allerede i dag må betragtes som værende omfattet af loven.

En række hygiejniske forhold vedrørende dyrehold, skadedyr, badevand m.v. vil fortsat skulle reguleres efter miljøbeskyttelsesloven. I konsekvens heraf foreslås disse forhold derfor nævnt i stk. 1, nr. 5.

Stk. 2 om risiko for forurening svarer til den hidtidige § 2, stk. 2.

Til § 3

Bestemmelsen indeholder den rettesnor for lovens administration, som findes i den gældende lovs § 1, stk. 3, idet den påpeger, at den forebyggende og forureningsbegrænsende indsats skal prioriteres ud fra omgivelsernes sårbarhed og forureningens virkninger. Herudover fremhæves det i bestemmelsens stk. 1, at grundlaget for miljøindsatsen må findes i en helhedsvurdering af det kredsløb, som stoffer og materialer gennemløber i samfundet. Denne grundtanke, som også har fundet udtryk i den netop vedtagne lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter, udtrykker princippet om renere teknologi som styrende for lovens administration.

Princippet om renere teknologi er således i overensstemmelse med Brundtland-kommissionens an-